

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 483

гр. Ловеч, 08.11.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в закрито заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА

Членове: ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА
РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ

като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ Въззивно частно наказателно дело № 20214300600469 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 341, ал. 2 вр. чл. 323, ал.2 НПК.

Образувано е по частна жалба срещу Определение № 356/23.07.2021г. по ЧНД № 20214310200229 по описа на РС – Ловеч, с което е **оставена без разглеждане жалбата** на СТ. Р. СТ., с.Крушуна, обл. Ловеч, против Постановление изх.№ 1831/20 от 02.02.2021г. на РП – Ловеч, с което на основание чл.244, ал.1, т.2 НПК е спряно наказателното производство по досъдебно производство № 440/2020 по описа на РУ на МВР и на основание чл.244, ал.2 вр. ал.1, т.2 НПК е прекратено наказателното производство по отношение на повдигнатото обвинение на К. АК. К. от с.Крушуна, обл.Ловеч, като недопустима, поради подадена извън преклузивния срок по чл.243, ал.4 и чл.244, ал.5 НПК.

В жалбата се навеждат доводи, че поради здравословни проблеми лицето СТ. Р. СТ. не е могла лично да заведе жалбата си до РС – Ловеч чрез РП – Ловеч като за целта помолила внука си И.Г.А., който живее и работи в гр.София, да пусне жалбата. Твърди се, че на 02.03.2021г. И.А. предприел пътуване от гр.София до гр.Ловеч, посетил баба си С.С. и отишъл да Съдебната палата в гр.Ловеч като е завел жалбата в РП – Ловеч като свидетел на възникналата ситуация бил Г.И.А.. Твърди се, че жалбата била депозирана в РП – Ловеч на 02.03.2021 г., но същата е заведена в деловодството едва на

04.03.2021г. Навежда правни доводи, че жалбата се счита за подадена в момента на постъпването ѝ, а не от момента, в който служителят на деловодството завежда предоставения му документ и поставя вх.номер върху него като се позовава на чл.184 НПК. Твърди, че съдебния състав неправилно е приел, че при липсата на доказателства жалбата е подадена извън 7-дневния срок. Моли съда да отмени обжалваното определение и да върне делото на РС – Ловеч за продължаване на съдопроизводствените действия. Моли да се допуснат двама свидетели, които да установят фактите, свързани с депозирането в срок на жалбата, а именно И.Г.А., ЕГН ***** и Г.И.А., ЕГН *****.

В срока по чл.342, ал.2 НПК не са постъпили възражения от страна на РП – Ловеч и на лицето К. АК. К..

Окръжен съд – Ловеч, след като обсъди изложените в частната жалба доводи, извърши проверка на атакуваното определение на РС - Ловеч и оцени събраните по делото доказателства, установи следното от фактическа и правна страна:

На 17.09.2020г. (*л.1, ДП*) е образувано наказателно производство за това, че на неустановена дата в периода месец октомври 2018 – 17.09.2020 в с. Крушуна, обл. Ловеч, били отнети чужди движими вещи – неустановена парична сума, от владението и без съгласието на собственичката С.С. от с.Крушуна, обл.Ловеч, с намерение да бъдат противозаконно присвоени. Производството е било за престъпление по чл.194, ал.1 НК.

Досъдебното производство е образувано по жалба с вх.№ 1831/20 от 14.09.2020г. от СТ. Р. СТ., ЕГН ***** чрез нейния внук И.Г.А. с пълномощно за представителство пред МВР, Прокуратура и следствени органи (*л.3-7, ДП*).

На 08.01.2020г. (*л.52-55*) е извършено привличане на обвиняем, проведен разпит и предявяване на разследването. Като обвиняем е бил привлечен К. АК. К. в присъствието на адв. Илиян Илиев от АК – Ловеч.

С постановление № 1831/20 от 02.02.2021г. на РП – Ловеч по ДП 470/2020 по описа на РУ на МВР е постановено спиране на наказателното производство по ДП № 470/2020 по описа на РУ на МВР за престъпление по чл.194, ал.1 НК като заедно с това е прекратено наказателното производство по същото досъдебно производство по отношение на обвиняемия К. АК. К. от

с.Крушуна, обл. Ловеч и е отменена спрямо него взетата мярка за неотклонение „Подписка“. За да постанови това разпореждане, прокуратурата е извела мотиви, че няма безспорно установени факти, а обвинението на този етап почива на предположения. Съществувало индиция за участие на обвиняемият за участие в това деяние. Счита, че не може да се направи безспорен и несъмнение извод, че обвиняемият е извършил описаното деянието. Сочи, че няма достатъчно достоверни източници, които да сформират пълното му вътрешно убеждение (*л.3-4 от ЧНД 229 по описа на РС - Ловеч*). Постановлението на РП – Ловеч било квалифицирано по чл.243, ал.1, т.2 НПК и чл.244, ал.1, т.2 НПК.

Постановлението е връчено на лицето К. АК. К. на 08.02.2021г. (*л.5 от ЧНД 229 по описа на РС - Ловеч*), а на пострадалата СТ. Р. СТ. на 23.02.2020г. (*л.5 от ЧНД 229 по описа на РС - Ловеч*).

На 04.03.2021г. с вх.№ 1831/20 в РП – Прокуратура е била заведена жалба от пострадалата С.С. срещу постановление № 1831/20 от 02.02.2021г. на РП – Ловеч по ДП 470/2020 по описа на РУ на МВР (*л.6-7 от ЧНД 229 по описа на РС - Ловеч*). Твърди се, че постановлението е незаконосъобразно и неправилно, постановено при процесуални нарушения и непълнота на доказателства. В жалбата се навеждат доводи, че анализът на доказателствата е частичен, не е извършено обективно и всестранно изследване. Сочи, че не са събрани достатъчно доказателства относно това дали обвиняемият е разходвал повече средства. Твърди, че фактическите констатации на прокурора за това, че е установено че обвиняемият е прескачал неколкоратно оградата на пострадала, както и че претърсвал стаята в къщата не съответстват на авторството по чл.170 НК. В тази жалба се моли съдат да отмени процесното постановление като делото да бъде върнато със задължителни указания за извършване на процесуално следствени действия и оценка и анализ на събрания до този момент доказателствен материал.

По така постъпилата жалба е било образувано ЧНД 20214310200229 по описа на РС – Ловеч. С Определение № 356/23.07.2021г. по същото дело жалбата е оставена без разглеждане. За да постанови това определение, районният съд е приел, че производството е по чл.243, ал.5 и чл.244, ал.5 НПК. В мотивите на определението, съставът на съда е изложил обстоятелства, че постановлението е връчено на пострадалата на 23.02.2021г.,

срокът по чл.243, ал.4 и чл.244, ал.5 НПК е изтекъл на 02.03.2021г., а жалбата заведена в РП – Ловеч, органът, чрез когото се обжалва, на 04.03.2021г. Съдът е приел, че жалбата е подадена извън преклузивния срок. Същата била недопустима, с което на основание чл.243, ал.5 и чл.244, ал.5 НПК оставил жалбата без разглеждане и прекратил производството пред себе си. В диспозитива е написал, че определението, подлежи на обжалване и протестиране пред ОС – Ловеч в седемдневен срок от връчването на страните.

Определението е връчено на РП – Ловеч на 26.07.2021г. (*л.9 от ЧНД 229 по описа на РС - Ловеч*), на обвиняемият К. АК. К. (*л.10 от ЧНД 229 по описа на РС - Ловеч*), а на пострадалата било съобщено на 01.10.2021г. чрез нейния внук И.Г.А. (*л.13, 15 от ЧНД 229 по описа на РС - Ловеч*) по телефона, за което бил съставен протокол от съдебния деловодител. Внукът се бил представил за нейн пълномощник, тъй като същата имала заболяване „деменция“ и той извършвал вместо нея различни действия.

Срещу така постановеното определение на РС – Ловеч в деловодството на ОС – Ловеч е постъпила въззивна частна жалба с вх.№ 6817/07.10.2021г. от пострадалата СТ. Р. СТ. чрез процесуален представител адв. П.П. – САК.

Горната фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния седемдневен срок от процесуално легитимирано лице срещу годен на обжалване съдебен акт, поради което същата е допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна, поради което следва да се остави без уважение, а атакуваното определение потвърдено.

Доводите в жалбата се свеждат до оспорване, че жалбата е доставена в РП – Ловеч а 02.03.2021г., а входирана (заведена под номер) на 04.03.2021г.

Работата на деловодителя в регистратура на РП – Ловеч обезпечава процесът на приемане и входиране на документи. Когато документът е получен и приет, същият се завежда във входящите регистри и се поставя печат за входящ номер и дата. По съществото си това представлява волеизявление от длъжностно лице (деловодител), че документът е приет и заведен в деловодните регистри на службата, т.е. жалбата, тъжбата или друго писмо е достигнало до знанието на прокуратурата.

Този печат с входящ номер и печат представлява по своята правна

същност **документ** („конкретно изрично обективизирано и фиксирано чрез писмено-езиковата форма изявление на дадено лице с правно значение“, какъвто случай *безспорно*“), удостоверяващ, че на съответната дата, подадената жалба е достигнала до знанието на органа.

Същият е **официален документ**, тъй като е издаден по установения ред и форма от длъжностно лице в кръга на службата му или от представител на обществеността в кръга на възложената му функция (чл.93 т.5 НК) и **свидетелстващ**, тъй като с него се удостоверяват факти и обстоятелства, а не волеизявление. Материализира се фактът, че на конкретната дата документът е получен от прокуратурата.

Официалните свидетелстващи документи имат както **формална** (авторство), така и **материална доказателствена сила** (верността).

С оглед изложените в жалбата доводи (твърдение, че документът е получен на 02.03.2021г., а не на 04.03.2021г.), настоящият състав прие, че по същество жалбоподателят се опитва да оспори **материалната доказателствена сила** на този документ **досежно верността**, а не автентичността му.

С оглед трайно установената съдебна практика и норми на ГПК и НПК, съдът е обвързан от **материалната доказателствена сила на официалните свидетелстващи документи относно факта на осъществяване на посочените в документи обстоятелства**, в случая датата на получаване от РП – Ловеч.

Предметът на производството по чл. 341 и сл. НПК не е верността, респективно истинността на документ, а правилността на обжалвания акт, поради което дори и да е вярно твърдението на жалбоподателя същият не може в това производство да оспори верността или неверността, респективно истинността и неистинността, на документа – печат с входящия номер и дата. В текстовете на НПК няма аналогична норма както чл.17 ГПК и съдът не може да се произнесе инцидентно по този преюдициален въпрос за верността на документа.

Оспорване верността на печата с входящия номер и дата се осъществява чрез исков процес било то като главен иск по чл.124,ал.4 ГПК, като насрещен или инцидентен установителен иск или възражение по чл.193 ГПК, както и в наказателното производство по реда на документните престъпления. Ето защо

жалбата се явява неоснователна, а искането по чл.345, ал.1, предл.2 НПК за недопустимо с оглед предмета на въззивната проверка по чл.323 НПК.

При служебна проверка на основание чл.345, ал.3 вр. чл.314 НПК съдът служебно констатира, че правилно районният съд е приел като доказан факта, че на 04.03.2021г. е заведена и подадена жалбата. С оглед факта, че този документ не е оспорен, нито е установено, че с влязла в сила присъда същият е неистински, удостоверената дата е задължителна за съда, който разглежда делото.

Въззивния съд следва да отбележи, че 02.03.2021г. е един ден преди официален празник – трети март (чл.154 КТ), на който ден прокурорската администрация не работи. Срокът би бил спазен ако се приложи чл.184 НПК и на основание чл.46, ал.2 вр. чл.62 ГПК (*lex analogia*), ако жалбата била подадена не ръчно (до 17:00 часа на съответния работен ден), а по един от другите алтернативни способи до 24:00 часа на съответния ден, когато изтича срока. Жалбоподателят твърди разлика единствено в отбелязаната дата, но не твърди в кой час е посетил Съдебната палата в гр.Ловеч. Макар и да е отверена след 17.00 часа, то срокът на ръчно входиране на документа изтича на края на работния ден, а не 24:00 часа на последния ден. Освен това в жалбата си твърди, че лично е доставил жалбата в сградата на прокуратурата.

Следва да се отбележи, че на основание чл.341, ал.2 НПК жалбите срещу актове по чл.244 НПК се разглеждат по Глава ДВАДЕСЕТ И ВТОРА НПК, като на основание чл.345, ал.3 НПК се прилагат разпоредбите на чл.323 НПК. След като първоинстанционният съд е констатирал, че жалбата е подадена извън срока, то е следвало диспозитивът да бъде „ВРЪЩА ЖАЛБАТА“, а не „ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ“. Този непрецизно формулиран диспозитив на първоинстанционния съд не влияе върху правилността и обосноваността на атакуваното определение, поради което същото като правилно и обосновано следва да се потвърди.

Предвид изложеното и на основание чл.345, ал.3 вр. 338 НПК, Окръжен съд – Ловеч

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 356/23.07.2021г. по ЧНД №

20214310200229 по описа на РС – Ловеч, **като правилно.**

ПРЕПИС от определението да се връчи на:

- Районна прокуратура Ловеч;
- пострадалата СТ. Р. СТ. чрез нейния процесуален представител адв. ПР. СВ. П. от САК на адрес: гр.София, ж.к. Света Троица, ул. „Зографски манастир“ № 15, вх.Г, ет.6;
- К. АК. К. на адрес: с. Крушуна, общ. Летница, обл. Ловеч, ул. Стара планина №4;

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл.341, ал.3 НПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____